

*Pieņemta Latvijas Zaļās partijas 36. kongresā
Dobelē
2026. gada 19. septembrī*

Latvijas Zaļās partijas 36. kongresa rezolūcija Par birokrātijas mazināšanu valsts pārvaldē

Latvijas Zaļās partijas 36. kongress,

- atzīstot, ka valsts pārvaldes efektīva darbība nav iespējama bez skaidras un konsekventas procedūru un tiesību normu sistēmas;
- vienlaikus secinot, ka Latvijas Republikā normatīvo aktu skaits, detalizācijas pakāpe un saturiskais apjoms daudzviet pārsniedz objektīvi nepieciešamo, tādējādi radot nesamērīgu administratīvo slogu un palēninot lēmumu pieņemšanu valsts pārvaldē, pašvaldībās, kā arī privātā un publiskā sektora institūcijās;
- konstatējot, ka pārmērīga normatīvisma sekas ir arī lēmumu pieņemšanas un pilnvaru centralizācija, kas ierobežo iespējas vietēja rakstura jautājumus risināt atbilstošajā pārvaldes līmenī, tostarp pašvaldībās, un rada situāciju, kurā vietējām institūcijām trūkst nepieciešamo pilnvaru, savukārt centrālās pārvaldes iestādes tiek pārslogotas ar mazāk nozīmīgu jautājumu izskatīšanu;
- secinot, ka centieni normatīvajos aktos detalizēti paredzēt risinājumu ikvienai iespējamai dzīves situācijai rada sarežģītu un bieži mainīgu regulējumu, kuru ir grūti pārzināt un konsekventi piemērot, tādējādi mazinot sabiedrības uzticēšanos valsts pārvaldei un tiesiskajai sistēmai;
- atzīmējot, ka normatīvo aktu pārmērīga detalizācija un pieejas “aizliegts viss, kas nav atļauts” piemērošana rada situāciju, kurā valsts amatpersonu darbība galvenokārt tiek vērtēta pēc procedūru formālas ievērošanas, nevis pēc pieņemto lēmumu lietderības un faktiskajiem rezultātiem;
- ņemot vērā, ka valsts pārvaldes regulējuma pilnveidošana ir ilgtermiņa uzdevums, kura sekmīgai īstenošanai nepieciešams skaidrs rīcības plāns, politiskā griba, kā arī plaša valsts pārvaldē un pašvaldībās nodarbināto izpratne un līdzdalība,

aicina Latvijas Zaļās partijas biedrus un atbalstītājus visos valsts pārvaldes un pašvaldību līmeņos, atbilstoši savai kompetencei, ierosināt, veicināt un atbalstīt:

1. Pārmērīga normatīvisma mazināšanu, ārējos normatīvajos aktos detalizēti regulējot tikai būtiskas, valstiski un sabiedriski nozīmīgas, vispāršaistošas prasības un procedūras, bet pārējos gadījumos nosakot skaidrus un vienoti piemērojamus pamatprincipus.
2. Subsidiaritātes principā balstītu daudzlīmeņu pārvaldību, nodrošinot, ka lēmumi tiek pieņemti iespējami tuvāk iedzīvotājiem un uzņēmējiem, vienlaikus lemtā līmenī un institūciju pilnvaras nosakot atbilstoši risināmā jautājuma nozīmīgumam, sarežģītībai un nepieciešamo resursu apjomam. Normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā jāpaplašina zemāka līmeņa institūciju pilnvaras izstrādāt un apstiprināt skaidru, vienkāršu un sabiedrībai saprotamu publisko pakalpojumu sniegšanas, licencēšanas un publiskās infrastruktūras lietošanas kārtību.
3. Decentralizētu pārvaldību, pēc iespējas nododot jautājumu izlemšanu tai institūcijai un pārvaldes līmenim, kas teritoriāli un funkcionāli atrodas vistuvāk konkrētajai problēmai un spēj nodrošināt efektīvāko tās risinājumu.
4. Visu pārvaldes līmeņu amatpersonu atbildību par pieņemto lēmumu lietderību, kvalitāti un faktiskajām sekām, neaprobežojoties tikai ar formālu procedūru ievērošanas izvērtēšanu.